

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукашук Світлани Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
11 червня 2019 року
№ 160-1(І)/2019

Справа № 3-151/2019(3425/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукашук Світлани Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Лукашук С.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу.

У пункті 1 частини шостої статті 12 Кодексу зазначено, що для цілей Кодексу справами незначної складності є справи, зокрема, щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище.

Пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу встановлено, що судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень впливає таке.

Лукашук С.В., яка проходила військову службу за контрактом у Державній прикордонній службі України, наказами начальника Чопського прикордонного загону Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України від 28 квітня 2017 року та від 17 липня 2017 року за систематичне невиконання умов контракту було звільнено у запас та виключено зі списків особового складу зазначеного прикордонного загону та всіх видів забезпечення.

Не погоджуючись із вказаними наказами та вважаючи, що їх прийнято з порушенням норм законодавства України, Лукашук С.В. 2 серпня 2017 року звернулася до Закарпатського окружного адміністративного суду з позовом до Чопського прикордонного загону Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України та до начальника цього

прикордонного загону про визнання наказів від 28 квітня 2017 року та від 17 липня 2017 року незаконними, поновлення її на військовій службі.

Закарпатський окружний адміністративний суд рішенням від 20 вересня 2018 року відмовив Лукашук С.В. у задоволенні позовних вимог.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 7 лютого 2019 року залишив апеляційну скаргу Лукашук С.В. без задоволення, а рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 20 вересня 2018 року – без змін.

Верховний Суд ухвалою від 14 березня 2019 року відмовив Лукашук С.В. у відкритті касаційного провадження за її касаційною скаргою на рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 20 вересня 2018 року та постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 7 лютого 2019 року, посилаючись, зокрема, на положення пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу та мотивуючи своє рішення тим, що за пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту. Водночас Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, оцінивши доводи касаційної скарги та правове значення адміністративної справи для формування єдиної правозастосовної практики, дійшов висновку, що посилання Лукашук С.В. на положення підпункту „а“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу є необґрунтованими.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що положення пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу, застосоване в ухвалі Верховного Суду від 14 березня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у його справі, обмежує право на подання касаційної скарги на рішення судів першої та апеляційної інстанцій залежно від того, до якої категорії публічної служби належить позивач, має дискримінаційний характер і не відповідає вимогам законодавства про запобігання та протидію дискримінації.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої).

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Лукашук С.В., ствержуючи про невідповідність пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, цитує окремі положення Основного Закону України, законів України, наводить юридичні позиції Конституційного Суду України, посилається на рішення Європейського суду з прав людини, міжнародні акти і фактично висловлює незгоду із законодавчим врегулюванням питань касаційного оскарження судових рішень у справах незначної складності. Водночас автор клопотання не зазначає, у чому саме полягає невідповідність Конституції України (неконституційність) пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018,

від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукашук Світлани Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**